

Prežati so morali pa tudi že zgodaj na Turka, kakor tudi on nánje; le pomislimo na *Turško čelo*, *Turški klanc* in *Turški križ*.

Dejali smo ravnokar, da so zgodaj spoznavali Nemce. Sovražili so jih sicer, toda kar so pri njih našli dobrega in koristnega, to so tudi radi posnemali. V hvaležno priznanje za te pridobitve so krstili dve svojih vasic po štajerski in po nižjeavstrijski stolici, takó da imamo tudi na Kranjskem *Gradec* in *Dunaj*. Jednako so ravnali proti laškemu národu, takó da imamo na Kranjskem *Padua*, *Udine*, *Benetke* in *Benečijo*. Kranjci imamo pa tudi svoj *Karlovec*, svojo *Zento*, svojo *Kandijo*, svojo *Trojano* in svoj *Verdun*, samó da se ni v njem nikdar sklepal mir, kakor tudi imenitna bitka leta 1697. ni bila pri kranjski Zenti.

Znano je, da je pozimi mráz in poleti vroče. To so naši ljudje tudi skoro čutili, sicer bi ne imeli *Mrzle vasi*, *Mrzlega vrha*, *Mrzlega loga*, *Mrzlega polja*, *Mrzle luže* in nasprotno *Toplic*, *Toplega vrha* in *Tople rebri*. Védeli so celó, da je takrat, ko ni pretoplo, mlačno (vasí *Veliko* in *Malo Mlačevo*). Čudno je le, da venderle iz prva niso poznali vseh štirih letnih časov, da sta jim bili znani le zima in jesen, tedaj meteorološko slabša polovica (glej *Vintar*, *Vintarjevec* in *Jesen*). Ker so se zgodaj bavili z meteorologijo, umevno je, da so že skoro védeli, kaj je vreme (*Zgorenje* in *Dolenje Vreme*); celó umevno pa je, da so zgodaj poznali meglo, saj je imamo v Ljubljani na vatle (glej *Meglencek*).

(Konec prihodnjič.)

Vele cvetice.

Ko prebiram knjige svoje,
Najdem tu pa tam cvetice,
Moje vigredi in sreče
Ovene le spomenice.

S sólzami tem spomenicam
Iz minulih let zamakam;
Da bi spet se razevetele,
Tega nikdar ne učakam

Kaj li tudi bi cvetelo
Cvetje to, ki je zvenelo?
Srce moje bi ne moglo,
Biti ga nikdár veselo!

L. Habětov.

